

Вечір (1883)

Грінченко Борис Дмитрович

На землю вже тихий
Скрізь вечір лягає;
З високого неба
Вже місяць сіяє;
Затихла і пташка,
І людська розмова,
Мовчить, не шепоче
Зелена діброва.
І в мене на серці
Так тихо все стало,
Немовби те серце
Заснуло і спало...

1883.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hrinchenko_borys_dmytrovych/vechir